

olli maksta; agga ta ei sanud ilma kartuhwli warrata ellada. Wiis last tahtsid iggapääw süa, ja Anna, Kristohwri naene, panni imneks, et lapsed ennam söid, kui nemmad isse. Kristohw, kes targem, näitis temmale, kuidas lapsed weel piddid kaswama, ja seks ka söma, agga temma jo täis kaswand olli. Anna sai sest arro, ja ep olnud ennam nurres. Temmal olli tasjane meel; ja mis ta sündimisest ei sanud, sedda ta olli õppinud Kristohwri käest, sest Kristohwri olli ikka rahholine meel, ja rahwas, kes tedda sepärrast naersid, hüüdsid tedda: „Loppa lappa.“ Agga temma mõtles: pilkage peäle; jooksmiseks ei maksa kerme olla; saab nähha, kellele õigus jääb. Meed, kes keige ennamiste temma tasjandusest ja kannatusest pahhandasid, ollid temma õe mees ja temma õdde. Kadrina ütles: „Anna ei ja polegi ni paljo põllole kui minna; pühhapäwal ei liguta temma kät, ja siiski ellawad nemmad ommal kohhal

kui rikkad; meie agga peame igga pääw paljo waewa näggema, et agga ilma häbbita läbbi sada.“ Et Kristohw igga pühhapäwa hommikul neile tulli ja iggakord ütles: „Sowin teile õnnistud pühhapäwa“, ja seisid ja peält näggi, kui wägga Ohwneri rahwas ennast waewasid, se olli neil pahhanduseks. Klaus sai wahhest kurjaks sepärrast, ja nende wahhel olleks tõeste lahkumine sündinud, kui Kristohw ei olleks selle wasto seisnud. „Kui tedda laupäwal uksest wälja wiiskame, siis on ta pühhapäwa hommikul jälle hakna tagga, ja ütleb: Se pääw olgo teile õnnistud“, — nenda ütles Klaus pahha melega. Agga Kristohw ei wässinud ärra. „Peab kannatama“, ütles temma. „Pahha näule ei olle mul silmi; kurja sannale ei olle mul kõrwid; ja kui hõpa karta, siis ruttan aegjaste ärra.“

Tänna sisse tulles sowis ta wannal wisil head pühhapäwa. Õdde ja temma mees tännaid tännagi pool pahha melega, pool